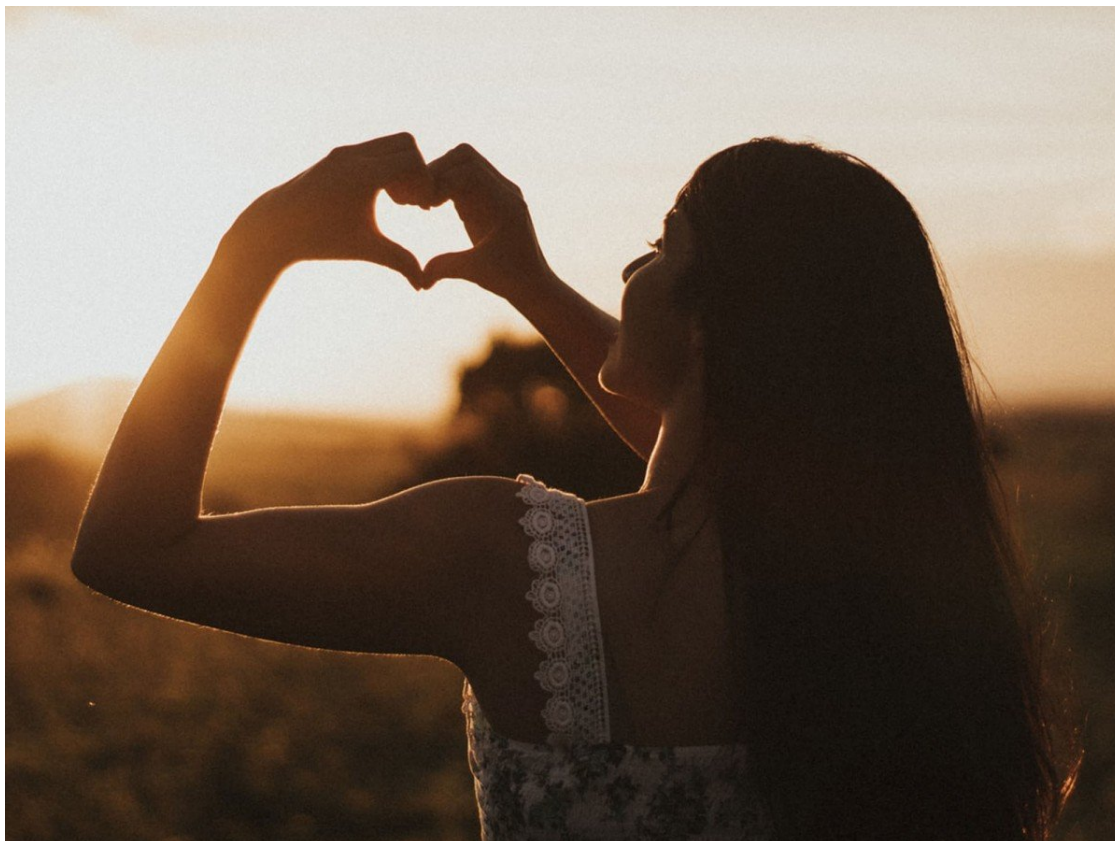

7 adolescents descriuen el seu «crush» i li envien un missatge, i si ets tu?

Ja fa temps que a Adolescents.cat vam activar les indirectes. Una secció on tothom podia llençar un missatge de manera anònima a persones del seu entorn o el seu dia a dia.

[intext1]

Seguint amb la mateixa filosofia, ara us proposem fer arribar aquestes indirectes als vostres «crush». Potser és algú que coneixes i va al mateix institut que tu, però un «crush» pot ser aquella persona amb qui vas coincidir a la cua d'un McDonald's, us vau mirar, us vau somriure, però no us va dir res. I ara, clar, necessites saber qui és!

```
[playbuzz](function(d,s,id){var js,fjs=d.getElementsByTagName(s)[0];if(d.getElementById(id))return;js=d.createElement(s);js.id=id;d.js.src='https://embed.ex.co/sdk.js';fjs.parentNode.insertBefore(js,fjs);}(document,'script','playbuzz-z-sdk'));
```

[/playbuzz]

Versió sense playbuzz

Noia, 14 anys

Possibilitat de trobar-te 0% però bé? El 5 d'octubre et vaig veure al metro línia 5, tenies els cabells foscos i anaves amb un amic. No et vaig veure gaire bé, i ja sé que el físic no és el més important, però per això et vull conèixer. Siusplau, ajudeu-me a trobar-lo! Per tots els amors de metros, autobusos, súpers que mai tornarem a veure, fem que el meu sí!

Noia, 15 anys

Ens vam conèixer aquest any, fem batxillerat artístic. No sé què em passa però cada vegada que parlo amb tu em poso MOLT nerviosa, però m'agrada. Ets rossa, tens els ulls clars i preciosos i ets la persona més divertida que he conegut mai. Espero que ens poguem conèixer més i arribar a tenir alguna cosa.

Noia, 14 anys

La veritat no sé si llegiràs això, però no m'importa perquè no perdo res per intentar-ho. Ens coneixem des de fa 397 dies aproximadament i sempre m'has semblat súper graciós i genial. El teu nom comença per B i el meu per A. Ja no ens veiem perquè t'has canviat d'escola, però segueixo pensant en tu: en els teus cabells curts i foscos, els teus ulls marrons connectant amb els meus, el teu somriure tan bonic i el teu riure tan contagiós... Em tornen boja.

Jo ja sabia qui eres i alguna vegada t'havia mirat a l'Insti i una vegada o dues ens havíem creuat mirades. M'encantaria haver-te dit alguna cosa abans de marxar amb altres companys a una escola a l'estranger, tu un any i jo un trimestre quan ens vam conèixer a l'aeroport. Des d'aquell moment estàvem més junts, anàvem a la mateixa classe, parlàvem de coses vàries (algunes sense sentit, la veritat), ens ajudàvem amb els deures... però des que es va acabar el primer trimestre i jo vaig tornar va ser com si t'haguessis oblidat de mi i no sabia què fer perquè m'havies començat a agradar. Jo crec que l'amor no es busca, ens troba i jo et vaig trobar a tu, però tu pel que vaig veure no senties el mateix. Jo t'intentava parlar per whats però quasi mai contestaves i jo seguia perduda...

Tu m'has canviat la vida, l'has posat de peus enlaire i ja no sé com fer que tot torni a ser com era abans.

En els últims mesos tot segueix igual, sense converses, sense veure'ns... i sé que sóc massa covarda, però no vull arribar tard per dir-te que t'estimo. Si et sents identificat, obra'm per whats o digues alguna cosa als comentaris.

Noi, 16 anys

Ets una noia d'uns anys menys que jo i saps flamenc (neerlandès), ultimament et veig molt amb una jaqueta rosa. Em coneixes i el que mai t'he dit és que m'agrades. Si saps qui soc i vols parlar, posa un . a les teves "stories" amb la inicial del meu nom. (Je naam begint met A)

Noi, 14 anys

Suposo que no llegiràs això però no es perd res per intentar-ho. Ens vam conèixer per primer cop a 1r d'ESO (ara fem 3r d'ESO). Anem junts a classe, tu no estàs gaire atén, sobretot a matemàtiques. A l'hora del pati sempre estàs a la cantina amb els teus amics de sempre (ja que has repetit i no et fas gaire amb els del 2005). Fa poc ens van donar les preavaluacions i et vas posar com una fera perquè t'havien quedat quatre assignatures i jo et vaig intentar tranquil·litzar. Ara mateix vols canviar-te d'insti i jo no vull perdre't, la veritat... Si et sents identificat espero que m'obris perquè de veritat que m'agrades molt.

Noia, 14 anys

Tot va començar l'estiu passat quan els dos anàvem amb skate i vam xocar a un encreuament de dos carrers. Tu em vas ajudar a aixecar-me i jo et vaig somriure. En aquell moment, quan vas agafar un dels meus auriculars per donar-me'l et vas adonar que estàvem escoltant la mateixa cançó de Catarres. Em vas preguntar a quina acadèmia anava (tu anaves a la mateixa però fent un altre idioma) i em vas acompanyar fins allà. Durant el camí vam parlar dels nostres gustos i jo no em podia creure quantes coses teníem en comú. A la porta de l'acadèmia ens vam acomiadar amb una abraçada però no ens vam donar l'insta o número. Vaig estar la resta de l'estiu pensant en tu. Quan va començar el curs me'n vaig oblidar una mica, però el 18 d'octubre em vas reconèixer pel carrer i ens vam asseure en un banc. Tu em vas tornar a preguntar si tenia els auriculars i jo t'els vaig donar, vas treure el teu Mac de la motxilla i vas posar una versió feta per tu amb la guitarra d'aquella cançó que els dos escoltàvem aquell dia d'estiu. Després ens vam estirar a la gespa d'un parc i vam seguir parlant fins que jo vaig haver de marxar ràpid i et vaig deixar una mica penjat. Anaves amb una samarreta de Levi's, uns pantalons negres i una motxilla negra Eastpack. Simplement espero no haver d'esperar massa perquè de veritat vull estar amb tu, perquè passen els dies però jo encara tinc esperances de tornar-nos a trobar i escoltar junts la nostra cançó. Perquè cada dia penso en tu i no surts del meu cap. Em quedaria mirant les estrelles al nostre parc, pensant en tu i en per què va durar tan poc.

Noia, 14 anys

Et coneixo des que vaig començar a 1r d'ESO, només et coneixia de vista i tampoc em vaig fixar molt en tu, el teu nom comença per L. Tens un any més que jo i aquest any vas a la meva classe perquè has repetit curs. Des dels primers dies de classe em vaig anar pillant de tu i ara ja estic coladíssima. Tens els cabells castanys, no molt foscos i no t'arriben més avall de les espatlles. Els teus ulls són marrons però no són d'un marró normal, són diferents, especials... Únics. Ets bàsicament preciosa, però hi ha un problema: tens nòvio i a cada hora que passa de classes surts al passadís a buscar-lo i us comenceu a liar. Em trenca el cor, però tampoc puc fer res. No sé si t'hi has fixa't, però cada cop que surts al passadís jo vaig darrere teu per veure't el màxim temps possible. No crec que llegeixis això, però si ho fas suposo que no t'adonaràs que parlo de tu ni sabràs que sóc jo la que ho ha escrit. Només vull que sàpigues que si mai el teu nòvio o algú altre et fa mal, pots comptar amb mi pel que sigui.

☹️;està carregant...

[intext2]